

ولاتی فههله و سه رهه لډانی شیعی فههله ویات به کوردی و زمان و زاره ئیرانییه کانی دی

د. زرار سدیق توفیق
(زانکۆی دهۆک - کۆلیجی ناداب)

- ولاتی فههله - پههله و زاره ئیرانییه کان:

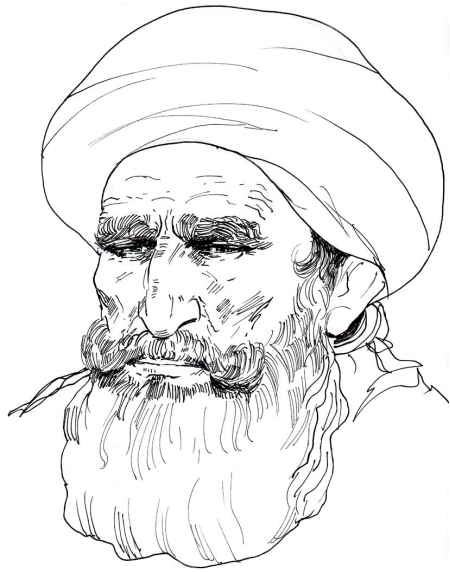
میژوو نووسان و رۆشنبیرانی ئیرانی رۆژگاری ئیسلامی، لهوانه‌ی وا زانیاری و شاره‌زایی ته‌واویان له‌مه‌ر زمان و دیرۆک و کولتور و رۆشنبیری دیرینی نه‌ته‌وه ئیرانییه‌کانی به‌ر له ئیسلام و قه‌له‌مه‌ر وی ئیرانزه‌مین هه‌بوو، له‌وینه‌ی ابن المقفع (م: ۱۴۲ک/ ۷۵۹ز) و حه‌مه‌زی نه‌صیبه‌هانی (م: ۳۶۰ک/ ۹۷۱ز) و شیره‌وه‌یه‌ی هه‌مه‌دانی (م: ۵۰۹ک/ ۱۱۵ز)، له‌سه‌ر ئه‌وه کۆکن که له ئیرانی سه‌رده‌می ساسانییه‌کاندا، هه‌ر پینج زمانی: فههله‌وی - پههله‌وی، ده‌ری، فارسی، خوزی، سربانی، به‌کارده‌هینران و زمانی فارسی ته‌نیا زمانی په‌یقینی خه‌لکی هه‌ریمی فارس بوو له باشووری ئیران و زمانی فههله‌ویش له په‌یقی فههله، یان فههله‌وه هاتوو و به ولاتی فههله‌وه په‌یوه‌ست بوو، به‌لام له سه‌ر ده‌ستنیشانکردنی سنووری ولاتی فههله‌و - فههله‌ناکۆکن، حه‌مه‌زی نه‌صیبه‌هانی پیتی و ابو پینج ده‌قه‌ر و باژێری ده‌گرت‌ه‌وه: نه‌صیبه‌هان، ره‌ی-راگی نزیک تاران-، هه‌مه‌دان، ما‌ه نه‌هاوه‌ند، نازهریبجان، که‌چی شیره‌وه‌یه پیتی و ابو نه‌م ولاته‌ حه‌فت شاری ده‌گرت‌ه‌وه که جگه‌ له شاری قوم، ئه‌وانی دی هه‌م‌وو به‌دریژایی میژوو کوردنشین بوون: هه‌مه‌دان، ماسه‌به‌تان، قوم، ما‌ه البصره

(نه‌هاوه‌ند)، الصیمره (سیمه‌ره)، ما‌ه الکوفه (دینه‌وه‌ر)، قرمسین (کرماشان)، هه‌رچی شار و هه‌ریمه‌کانی: ره‌ی و نه‌صیبه‌هان و قومس و ته‌به‌رستان و خوراسان و سجستان و کرمان و مه‌کران و قه‌زوین و ده‌یلم و تاله‌قان بوون، ئه‌وه به به‌شیک له ولاتی په‌هله‌وی ناژمیردران (۱).

هه‌روه‌ها به‌گوێره‌ی بۆچوونی هه‌ر یه‌ک له ابن خرداذبه (م: ۲۸۰ک/ ۸۹۴ز) و ابن الفقیه (م: ۳۱۰ک/ ۹۲۳ز) و نه‌بونه‌عیمی نه‌صیبه‌هانی (م: ۴۳۰ک/ ۱۰۳۸ز) و میژوو نووس و گه‌رۆکانی دی، ولاتی په‌هله‌وی هه‌ر هه‌مان شار و باژێر و ناوچانه‌ی ده‌گرت‌ه‌وه به هه‌ندیک جیا‌وازییه‌وه له ناوی شاره‌کان که زۆربه‌یان کوردنشین بوون (۲).

به‌پیتی ئاخفتنی المقدسی (م: ۳۸۷ک/ ۹۹۷ز)، که به‌لهد و شاره‌زای جوگرافیا و کولتووری ولاتی ئیرانزه‌مین- ئیرانشه‌هر بوو، ولاتی په‌هله‌وییه‌کان نه‌م شارانه‌ی ده‌گرت‌ه‌خۆ:

هه‌مه‌دان، ماسبزان، میه‌ره‌جانکدک (مه‌رجانقزق)، نه‌هاوه‌ند، ده‌ینه‌وه‌ر و نه‌م باژێرانه‌ی تیدابوو: میراوه‌ند، رۆزراوه‌ر، رامین، نه‌سه‌د ئاواد... و ده‌لیت: له هه‌ندیک کتیبدا خوتیندوو مه‌ته‌وه که شاره‌کانی ره‌ی-راگ و نه‌صیبه‌هان سه‌ر به ولاتی په‌هله‌وییه‌کان نین، ده‌رباره‌ی

بابا تاهیری همهدانی

بوخارایی، بهلهخی، جوزجانی، غوری، ئەصپههانی، تووسی، سیستانی... تاد (۶).

زۆریه‌ی ئەم زار و بن زار و دهقۆکانه، وێرای ئەوه‌ی لێک جیاوازییون و به‌روونی هه‌ست به‌تایبه‌تمه‌ندی هه‌ر یه‌کێکیان ده‌کرا، که‌چی ناوی زمانی فارسی کۆی ده‌کردنه‌وه، له‌م باره‌یه‌وه (المقدسی) له‌ ناساندنی هه‌رێمه‌ عه‌جه‌م نشینه‌کاندا (بلدان الاعاجم) که‌ له‌ هه‌شت هه‌رێم پینکده‌هاتن، ده‌لێت زمانی ئەم هه‌رێمانه‌ عه‌جه‌مییه‌ و تێیاندا هه‌یه‌ (دریه) و هه‌یانه‌ داخراو و هه‌موویان به‌ زمانی فارسی ناوده‌برێن و جیاوازی نێوانیان به‌روونی به‌دی ده‌کرتیت (۷)، مه‌سه‌عوودیش (م: ۳۴۶/ک/ ۹۵۷ز) له‌میانه‌ی ناساندنی هه‌فت نه‌ته‌وه‌ دێرینه‌کانی جیهانی کۆندا که‌ له‌ رووی زمان و ئەدگار و دابونه‌ریت و شوێنی نیشته‌جیبه‌وونیانه‌وه‌ سه‌ربه‌خۆن، یه‌که‌م جار له‌ نه‌ته‌وه‌ی فارس (الفارس) ده‌دویت و ده‌لێت زێد و نیشتمانیان له‌ ولاتی چیاکان و نازه‌ریجان و ئەرمینیا و ته‌به‌رستان و گورگان و خوراسان و سیستان و فارس و خوزستان و ده‌ریه‌ند و نیشاپوور... پینکدیت و سه‌ره‌له‌به‌ری ئەم ولاتانه‌ یه‌ک مه‌مله‌که‌ت بووه‌ و یه‌ک شا و یه‌ک زمانیان هه‌بوو، به‌لام له‌ رووی زمانه‌وه‌ له‌ هه‌ندیک شتی که‌مدا جیاواز بوون (۸).

میژوونووسێکی دی گشت نه‌ته‌وه‌کانی ئێرانزه‌مینی به‌ فارس ناوهرده‌وه‌ و ده‌لێت: "فارس -مه‌به‌ستی ئێرانیه‌کانه‌- نه‌ته‌وه‌گه‌لیکن، له‌وانه‌: ده‌یلم و جیل- گه‌یلانی و کورد" (۹).

- سه‌ره‌له‌دانی نووسین و شیعر به‌ زاره‌ په‌هله‌وییه‌کان:

دوای ئەوه‌ی خه‌لافه‌تی عه‌باسی له‌ به‌غدا دووچاری لاوازی و بێ هێزی هات و سیستی خه‌لافه‌ و بیره‌که‌ی یه‌کێتی جیهانی ئیسلامی، به‌ها و بیره‌زییه‌کی ئەوتۆی نه‌ما و سه‌روه‌ری و برا گه‌وره‌یی نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب به‌وه‌ی جارانی له‌ده‌ست دا، چه‌ند هه‌رێم و ناوچه‌ له‌ جه‌سته‌ی خه‌لافه‌ دایرێران و تێیاندا میرنشین و ده‌سه‌لاتداری سه‌ربه‌خۆ و نیمچه‌ سه‌ربه‌خۆ له‌ رۆژه‌لات و رۆژئاوا سه‌ریان هه‌لدا، هاوکات هه‌ستی نه‌ته‌واپه‌تی له‌ناو میله‌تاکانی ناعه‌ره‌ب گه‌شه‌ی کرد و به‌تایبه‌ت له‌کن ئێرانیه‌کان، لایه‌نیکی زیندووی ئەم گه‌شه‌کردنه‌، له‌وه‌ خۆی به‌رحه‌سته‌کرد که‌ بایه‌خ به‌ که‌لچهر و که‌له‌پووری نه‌ته‌وه‌یی بدريت و نووسین و داهێنان له‌ پال زمانی

شیوازی ناخفتنی جیاوازی نێوان شاره‌کانی ولاتی په‌هله‌ویان، ئاماژه‌ی به‌چه‌ند زار و شیوه‌زار و ده‌قۆک داوه‌ و به‌کورتی هه‌ندیک لایه‌نی جیاوازی نێوانیانی دیارخه‌ستوه‌ و ئەوه‌شی ئاشکراکردوه‌ که‌ خه‌لکی هه‌مه‌دان په‌یقی (واتم و واتو) به‌کارده‌هێن (۳)، له‌لایه‌کی دییه‌وه‌ تا سه‌رده‌می مه‌غۆلیش - سه‌ده‌ی ۸/ک/ ۱۴ز- زمانی خه‌لکی مه‌راغه‌ په‌هله‌وییه‌کی گۆردراو (پهلوی مغیر) بوو (۴).

هه‌روه‌ها زمانه‌وانی ناودار ئەسه‌دی تووسی -سه‌ده‌ی ۵/ک/ ۱۱ز- جیاوازی زمانه‌وانی نێوان شار و هه‌رێمه‌ فارس زمانه‌کانی ده‌ستنیشان کردوه‌ (۵).

دکتۆر په‌رویز ناتل خانلهری (۱۹۱۳-۱۹۹۰)، دوای دیقچوون و پشکنینیکی وردی سه‌رچاوه‌ میژوویی و ئەده‌بییه‌کانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راست، توانیوه‌تی چل زار و بن زار و ده‌قۆکی ناوچه‌یی زمانه‌ ئێرانیه‌کان بژمیریت و بۆی ساغ بووه‌ته‌وه‌ که‌ هه‌ر باژێر و ناوچه‌یه‌کی ئێرانزه‌مین، زاری تایبه‌ت به‌خۆی هه‌بووه‌ و که‌م، یان زۆر جیاوازی له‌ هی شار و ناوچه‌کانی دی هه‌بووه‌، له‌وانه‌ فارسی- ته‌نیا زمانی هه‌ریمی فارس، خوزی- خوزستانی، په‌هله‌وی، کوردی، گیلکی- گه‌یلانی، زنجانی، نازه‌ری، سه‌مه‌رقه‌ندی، ته‌به‌ری - مازنده‌رانی، رازی، کرمانی، بلوچی، نیشاپووری، خوارزمی،

عهره‌بی به زمانی نه‌ته‌وه‌یی، یان ناوچه‌یی بیت، نه‌وه‌بوو چندان نووسهر و شاعیر ده‌رکه‌وتن که به زمان و شیواز و ده‌قوکی ناوچه‌یی خو‌بان شیعیان ده‌هونیه‌وه و کتیبیان داده‌نا. له نیوان میلله‌ته ناعهره‌به‌کانی رۆژه‌لاتی ئیسلامیدا، ویرای زمانی فارسی که سهره‌تا ته‌نیا زمانی نووسینی ههریمی فارسی بوو (۱۰)، به گه‌لیک زار و شیوه‌زار و ده‌قوکی دی ئیرانی دیوانی شیعر و به‌ره‌می نووسراو داتران، به تاییه‌ت به زمانی ته‌به‌ری-مازندهرانی که تا نه‌مپۆش سه‌ره‌خو‌یی خو‌ی پاراستوو و به زمانیکی جیاواز له فارسی ده‌ژمیردیت، له سه‌رده‌می میرنشینی زه‌باری (۳۱۵-۴۷۲ک/۹۲۷-۱۰۷۹ز) فه‌رمانه‌وای ههریمه‌کانی ته‌به‌رستان و ده‌یله‌م، بایه‌خ به‌م زمانه‌ درا و گه‌شه‌ی کرد و کرا به زمانی نووسین و داهیتان و کتیبی میژوویی پچ نووسران، شاعیرانی ههریمه‌ک‌ه‌ش ههر به‌زمانی خو‌مالی شیعیان ده‌هونیه‌وه، هاوکات له ولاتی په‌هله‌وییه‌کان (بلاد البهلویین) که وه‌ک باس کرا، پتر شاره‌کانی نه‌ها‌وه‌ند و هه‌مه‌دان و ده‌ینوهر و کرماشانی ده‌گرته‌وه، شاعیرانی ناوچه‌یی ده‌رکه‌وتن و ههر به‌که‌وه به شیوه‌ی ناوچه‌که‌ی خو‌ی شیعی دیوانه‌ و دیاره‌ دیارترین و مه‌زترینان (بابا تاهیری هه‌مه‌دانی) یه (۱۱)، هه‌روه‌ها له ناوچه‌کانی زنجان و قه‌زوین و نه‌به‌هر هه‌مان دیارده‌ سه‌ری هه‌لد (۱۲).

له‌م باره‌یه‌وه، شه‌مسی قه‌یسی رازی (م: پاش ۶۲۸ک/۱۲۳۱ز) چه‌ند پارچه شیعر و چوارینه و به‌یتی هیناوه‌ته‌وه که به زار و شیوه‌زاره ئیرانییه‌ جو‌ربه‌جو‌ره‌کان هونراونه‌ته‌وه (۱۳).

ههر له‌مه‌ر نه‌م بابیه‌ته‌وه، هه‌مه‌دول‌لای قه‌زوینی (م: ۷۵۰ک/۱۳۴۹ز) له ژیر ناوونیشانی (اهل الشعر من العجم) ده‌لایت:

"شاعیرانی عه‌جه‌م نه‌وانه‌ی به زمانی فارسی و زمانی په‌هله‌وی و زمانه‌کانی دی شیعیان داناوه، گه‌لیکن و له ژماره‌نا هین" و به نمونه‌وه سه‌رگوزشته‌ی نه‌م چه‌شنه شاعیرانه‌ی تو‌مارکردوو له‌گه‌ل ده‌ستیشان کردنی زمانی نمونه شیعییه‌که و ته‌نیا زمانی شیعی هه‌مه‌دانی و نه‌به‌هری به په‌هله‌وی ناوبردوو:

- نه‌میرکا، یان نه‌میرکا‌کا خیاجی- به قه‌زوینی.

- اوتایج- اویانج- اوتانج زنجانی - به زنجانی.

- پونداری رازی- به زمانی رازی، یان راگی، شاری رهی له نزیک ته‌هران.

- کافی که‌ره‌جی- به که‌ره‌جی.

- عیماده‌دینی فه‌زله‌وی- له میرانی لو‌رستانی مه‌زن.

- جولاهه‌ی نه‌به‌هری- به په‌هله‌وی.

- عه‌زه‌دینی هه‌مه‌دانی- به په‌هله‌وی (۱۴).

بو نمونه جولاهه‌ی نه‌به‌هری له شیعیکی په‌هله‌ویدا ده‌لایت:

که‌یله امر و کمنان تاو می دا

کو ز من وا بروش هالو می دا

سنبلش دول واری همی کرد

نرگسانش جه‌سیبان او می دا

واش به برده بد واشامه اج سر

کونه ایش بسو در تاو می دا

جمن چین لژرش آوی رهای یار

ورنه جان منش اولو می دا (۱۵).

نه‌م شیعه‌ره چونکه به زاریکی لۆکالی داتراوه و پروونووسکارانی دانه‌کانی میژووی گوزیده (تاریخ گزیده) سه‌ریان لیده‌رنه‌چوو، بو‌یه له دوو دانه ده‌ستنووسی دی میژووی گوزیده‌دا، به دوو شیوه‌ی جیاواز هاتوو (۱۶).

پتویسته ناگاداری نه‌و راستیه‌ش بین که نه‌و ده‌مانه و به‌ر له هه‌ژمونی تورکه سه‌لجووقیه‌کان، ناوچه‌کانی نه‌به‌هر و سوهره‌وهرد - سوهره‌وهردی نزیک زنجان، پتر کوردنشین بوون، گه‌رۆک (ابن حوقل) (م: ۳۶۷ک/۹۷۸ز) ده‌لایت کورده‌کان زالن و زۆربه‌ی دانیش‌توانی سه‌هره‌وهرد و نه‌به‌هر و ده‌قه‌ره‌کانی ده‌روبه‌ری پتیکده‌هین (۱۷)، و دیاره‌ خه‌لکی نه‌به‌هر به‌لای که‌مه‌وه تا سه‌ده‌ی ۷ک/۱۳ز ههر له کوردی فه‌هلی- فه‌یلی بوونه، نه‌وه‌تا قازی محه‌مه‌دی کوری نه‌حمه‌دی نه‌به‌هری (م: ۶۷۳ک/۱۲۷۲ز) دانه‌ری هه‌ردوو کتیبی (کافیة النهوض في مسائل العروض) و (لوامع الوسائل في مطالع الرسائل)، به نه‌به‌هری فه‌یلی (الأبهری الفیلی) ناوبراوه (۱۸).

هه‌روه‌ها میژوونووسان و گه‌رۆکانی مو‌سلمان جه‌خت له‌و راستیه‌ ده‌که‌نه‌وه که هۆزه‌کانی لو‌ر کوردن (۱۹) و دانیش‌توانی نه‌ها‌وه‌ند و ده‌روبه‌ری تا سه‌ده‌ی ۸ک/۱۴ز هه‌موو کوردی شیعه‌ی دوا‌زده ئیمامی بوون (۲۰).

راستییه‌که‌ی کورد به تاییه‌تی هۆزه‌ کورده‌ ره‌نده‌کان،

له راپه‌لای گه‌رمیان و کویستانیاندا تا رۆژگاری شالای سه‌لجووقیییه‌کان-سه‌دهی ۵/ک/۱۱ز- ده‌گه‌یشتنه‌نزیبک قه‌زوین و له‌سالی ۳۳۴ ک/ ۹۴۶ز (الشریف‌الحسن بن‌الحسین بن‌جعفر) له‌ده‌روازه‌ی قه‌زوین به‌دهستی کورد هاته‌کوشتن(۲۱)، له‌سالی ۲۹۵ک/ ۹۰۸ز نزیکه‌ی ده‌هزار کوردی ئاواپیه‌کانی ته‌صپه‌هان له‌دهوری سه‌رکرده‌یه‌کی یاخیبوو له‌عه‌باسیییه‌کان گرده‌بوونه‌وه و له‌سالی ۳۴۴ ک/ ۹۵۵ز کورده‌کان له‌ناوچه‌ی ساوه، کاروانیکی حاجیانان تالان کرد(۲۲).

دانانی شیعر به‌په‌هله‌وی تا رۆژگاری ده‌سه‌لاتی مه‌غۆلپش-سه‌دهی ۸/ک/۱۴ز- به‌رده‌وامی هه‌بوو، عزه‌ددینی هه‌مه‌دانی که‌هاوده‌می حه‌مه‌دوللای مسته‌وفی یه، شاعیریکی دیکه‌شیعری به‌په‌هله‌وی داناهه:

اته دارم چه مه‌ری پنهانی راز؟

یه لزیه جمالکی ده که‌هان از؟

چکونکم کونه رسوا بکردار؟

چه چشم چشمه‌واج ادواجه آن راز؟

باد بند حه اح ادمن برا امه؟

سرشی ار کنا او دو شوان راز؟

ئه‌م شیعره‌ش له‌هه‌ر دانه‌یه‌کی ده‌ستنووسی میژووی گوزیده‌دا، به‌شپه‌یه‌ک هاتوه(۲۳).

لیته‌پیتوستی زۆرمان به‌زمانانیکی کارامه و شاره‌زا هه‌یه له‌زار و شپه‌زاره‌کانی کوردی تا له‌مه‌بیتانه بکوئیتته‌وه و به‌دروستی و په‌وانی بیانخوئیتته‌وه.

ئه‌م چه‌شنه‌شیعرانه، واته‌ئه‌وانه‌ی به‌زمانانی جیاواز له‌فارسی نووسراون له‌میژووی ئه‌ده‌بی میلیله‌تانی ئیراندا، هه‌ر له‌کۆنه‌وه به‌(په‌هله‌ویات) ناوزه‌دکارون و ده‌بیت مه‌به‌ست ئه‌وه بیت که‌به‌و زمانانه نووسراون که‌به‌میراتگری زمانی په‌هله‌وی ده‌ژمیتردین، له‌وانه‌ش بی گومان چه‌ند زاریکی زمانی کوردی، قه‌یسی رازی به‌خۆی هه‌ر به‌م ناوه‌ناوی بردوون و ده‌لایت خوشتترین به‌یت و بالووره‌ی فه‌هله‌ویات، ئه‌وانه‌ن که‌هوا له‌گه‌ل ئاوازی (أورامان)، واته‌هه‌ورامانی ده‌خوئیرانه‌وه، ته‌نانه‌ت له‌کۆنه‌وه به‌به‌یتیک شیعر ئه‌م که‌یف و خوئیییه‌ده‌رپراوه:

لحن أورامن و بیت پهلوی

زخمه روز و سماع خسروی(۲۴).

هاوکات له‌نیو که‌له‌شاعیرانی ئیراندا، وا باو بو به‌زیاتر له‌زار و زمانیکی ئیرانی شیعر دابنن و بو

سه‌لمانندی توانایی و شیانی خۆیان و چه‌سپاندنی ده‌سه‌لاتی زمانه‌وانییان و تاقییکردنه‌وه‌ی ده‌ستروویشتوو بیان له‌شیعریکدا، چه‌ند زاریکیان تیکه‌ه‌لکیش ده‌کرد، ته‌نانه‌ت هه‌ردوو شاعیری ناودار سه‌عدی شیرازی (م: ۶۹۱ک/ ۲۹۲ز) و حافزی شیرازی (م: ۷۹۱ک/ ۱۳۸۹ز) ئه‌م چه‌شنه‌شیعرانه‌یان هه‌به‌(۲۵).

- کورد و په‌هله‌ویات:

بی گومان که‌زمانی کوردی به‌تایبه‌تی زاره‌کانی هه‌ورامی و لوپی و له‌کی پتیه‌ندییه‌کی پته‌ویان به‌زمانی په‌هله‌وییه‌وه هه‌یه و به‌دریژه‌پتیه‌ر و میراتگره‌وه‌ی ئه‌و زمانه‌دیرینه‌ئیرانییه‌ ده‌ژمیترین، ئه‌وه‌ی ئه‌م پتیه‌ندی و نزیکیه‌تییه‌ ده‌سه‌لمینیت، ئه‌وه‌یه که‌زمانی قه‌واله‌کانی هه‌ورامان که‌بو دوو هه‌زار سال له‌مه‌وبه‌ر ده‌گه‌رپتیه‌وه، به‌په‌هله‌وی-په‌هله‌وانیک ناوبراون(۲۶).

هه‌روه‌ها پاش ده‌رکه‌وتنی ئیسلام و تا سه‌ده‌ی ۴/ک/۱۰ز، کوردی وا هه‌بوو سه‌ری له‌خه‌تی په‌هله‌وی ده‌رده‌چوو و ده‌یتوانی نووسراوی په‌هله‌وی بخوئیتته‌وه و لپی تیبگات، له‌سالی ۳۴۴ک/ ۹۵۵ز، له‌وه‌می (عضدالدوله) فه‌ناخه‌سه‌روی بوه‌یه‌ی (م: ۳۷۲ک/ ۹۸۲ز) له‌شیراز بوو، نووسراوه‌کۆنه‌کانی کۆشکه‌که‌ی شاهی هه‌خامنشی دارای مه‌زن سه‌رنجی پاکیشا و ئاره‌زووی کرد بزانیته‌ده‌رباره‌ی کین و له‌چی ده‌دوین و داوای کرد که‌سانیکی شاره‌زا به‌یترین تا نووسراوه‌کان بخوئیننه‌وه، ئه‌وه‌بوو دوو که‌س له‌خزمه‌تی ئاماده‌بوون و یه‌کیکیان کورده‌بوو ناوی (علي بن السري الكردي) و نووسراوه‌کانیان خوئیندوه‌ته‌وه، پاشان (عضدالدوله) فه‌رمانی دا ئه‌م کاره‌ی وه‌ک یادگاری له‌سه‌ر کۆشکه‌که‌تۆماربکریته(۲۷).

وا دیاره‌کوردیش وه‌ک نه‌ته‌وه‌یه‌کی سه‌ره‌کی و دیرینی ئیرانه‌مین پشکی له‌سامانی ئه‌ده‌بی په‌هله‌ویات هه‌یه، هه‌ر چه‌ند که‌میش بیت و به‌یه‌کیک، یان زیاتر له‌زار و ده‌شۆکه‌کانی له‌کی و لوپی و هه‌ورامی، لیته‌وله‌وی پارچه‌شیعریک، چواربینه‌یک، به‌یتیک هۆنرابیتته‌وه، دوورنیه‌بشین به‌یت و دیره‌شیعری کوردی به‌و لقانه‌ی زمانی کوردی له‌نیو خه‌رمانی که‌له‌پووری په‌هله‌ویات بدۆزیننه‌وه. ئه‌وه‌تا ده‌میک موسلماننه‌کان نه‌شیان به‌جه‌نگ شاری

قهزوبین بگرن، په یامیان بۆ خه لکی شاره که نارد که نامادهن جزیه - سهرانه یان لیوه رگرن، ئەوانیش یه کدهنگ به تاواز و سترانی بلنده وه گوتیان:

نه موسلمان بيم و نه گزیت دهيم

بشی او مکه شی کاما برهيم (۲۸).

- شیخ ئەبوعه یاسی نه هاوهندی (م: ۳۳۱/ک/۹۴۳ز) له چوارینه یه کدا ده لیت:

دلا از عاشقی یارت یکی وس

و گرها دوکنی نبوکس

نصیحت رایگان ارها بژیری

هرآن کس دل یکی یارش یکی وس (۲۹).

(پاوهندی) یش-سه دهی ۶/ک/۱۲ز- له کتیبه که یدا (راحة الصدور) شهش به یته شیعیری به زمانی په هله وی هیناوه ته وه و یه کتیبکیان هی (علاءالدوله) ی هه مه دانیه (۳۰).

بواد اروند کوه ج یابنپی

آرودا روند بی واژ ایژ وشي

ئهم چوار به یته ش پتر بۆنی کوردیان لیتیت:

خویش و بیبانه و نازاد و بهنده

وانکشان واتها کیابی بتنده

او چمن خو نشان باهت سمشیر

زرتنگی دریم اسبن بونده

اژان پرواکه بوریم مانم

نه اج خویشان نه اج بیبانه اتم

کی نوا کز باین بیبانه بومان

داله زیونده ماتم یا ساتم.

له تاکه به یتیبکی دیکه دا هاتوه:

من که بوسته بی لوباره جانان

جههرکی لو بدنان هانگیرام (۳۱).

ئیراناسی بریتانی ئیدوارد براون (۱۸۶۲-۱۹۲۹) ده رباره ی به یته په هله ویبیه کان ده لیت: جگه له دانه ره سه ن و کۆنه کان نه بیت، به یته کان شیوتیراون و به شیوه یه ک نووسراونه وته وه که ناتوانین هیچیان لی تی بگه ی (۳۲).

ههروه ها توژهری ناسراوی ئیران عه باس ئیقبال (۱۸۹۶-۱۹۵۶) له پیشه کی کتیبی (راحة الصدور) دا ده لیت: ده میتک شیعیر و به یته کانی نیو ئهم کتیبه ده خوینینه وه، ئەوجا ده زانین شیعیری شاعیرانی گه وره ی

فارس چۆن له دیوانه کانیان له لایهن که سانی نه زان و نه شماره زاوه شیوتیراون و دان به وه دا ده نیت که ئهم به یتانه ی لیتک نه داوه ته وه، چونکه نه شییاوه ئەو زاوه گشتیبه بناسیته وه که وا پیتی نووسراون، ئەمه له کاتیکدا ئیراناسی فەرهنسی شارل شیفر (۱۸۲۰-۱۹۰۲) که بۆ یه که م جار چهند به شیکی دهقی فارسی کتیبی (راحة الصدور) ی بلاوکرده وه، رایده گه هینیت که به یته کان به شیوه زاریکی کوردی هۆنراونه ته وه (۳۳).

له لایه کی دیکه وه، محمه د ئەمین هه ورامانی پسپۆر و شاره زا له زاری هه ورامیسی زمانی کوردی، پیتی وایه ژماره یه ک له هه لبه سته په هله ویبیه کان ته واو به زاری هه ورامیسه و جیاوازیبیه کی ئەوتۆیان له گه ل هه ورامیسی هاوچه رخوا نییه، له وانه دپرتیکی شاعیر هومامی ته بریزی (۶۳۶-۷۱۳/ک/۱۲۳۸-۱۳۱۳ز):

وههار و ول وه دیی خووهش بی

ئهوی یاران، مهول بی، مه وه هاران

و چوارینه یه کی حافزی شیرازی که تیکه ه لکیشی عه ره بی و فارسی و کوردی هه ورامیبه:

به پیتی ماچان، غه رامت بهس په ری من

غه رتۆ (ته) یه ک وهک ره وشتی ئەز نیماد بی

غه می ئین دل، به واتهت، خوردی ناچار

وه غه ر نه را بینی نایج ته نه شاد بی (۳۴).

جاری واش هه بوو ده میتک شاعیرتکی غه بره کورد ده هاته کوردستان، چ وشه و رسته یه کی زمانی کوردی بیستانیه، ده یئاخنیبه نیو شیعیرتکیبیه وه، له وانه ش ابن الحجاج (م: ۳۹۱/ک/۱۰۰۱ز) که له و شیعیره ی وا له قه لای نه رده مشستی رۆژئاوای دهۆک دایناوه، چهند په یقیکی کوردی وهک (دۆ، ههفت، برۆ، خوی خانی- خاوهندی خانی، جفت، بهخت، پهخت...) تیهه لکیش کردوه (۳۵)، شاعیرتکی دی به ناوی نه وشیروانی به غدادی له سالی ۵۷۵/ک/۱۱۷۹ز هاتوه ته هه ولیر و چهندان وشه ی سه ر زاری خه لکه که ی خستوه ته نیو شیعیرتکیبیه وه (۳۶).

په راویزه کان:

- (۱) ابن الندیم، الفهرست (القاهرة: ۲۰۰۶)، ۱/۱۳، یاقوت الحموی، معجم البلدان، ۳/۴۴۹-۴۵۰ (ماده فهلو).
- (۲) المسالك والممالک، ص ۵۷، مختصر کتاب البلدان، ص

۲۰۹، ذکر اخبار اصفهان (لیدن: ۱۹۳۴)، ۱/ ۵۶.

(۳) أحسن التقاسيم، ص، ۲۹۱، ۲۸۳، ۲۶۱، ۲۹۶، ۳۰۵.

(۴) حمدالله مستوفي، نزهة القلوب، ص ۱۳۵.

(۵) لغت فرس، ص ۸۰، ۷۱، ۶۸، ۵۲، ۳۸-۸۲.

(۶) تاريخ زبان فارسی، ۱/ ۲۸۲-۲۹۱، همدروهها لیکولینیه و هیه کم به ناوونیشانی: زمانی کوردی له سه دهه کانی ناوه راست، لیکولینیه و هیه کی میژوویی، گو قاری زانکزی دهوک، پهریه ند (۱۱)، ژماره (۱) (تیلول: ۲۰۰۸).

(۷) "وأعلم أن أكثر بلدان الأعاجم موضوعة على اسم من أنشأها وبنائها، نذكر ذلك في موضعة إن شاء الله تعالى و كلام أهل هذه الأقاليم الثمانية بالعجمية إلا أن منها درية و منها منغلقة و جميعها تسمى الفارسية و اختلافها بين و انعجامها مشكل"، أحسن التقاسيم، ص ۲۱۱.

(۸) "الأمم السبع في سالف الأزمان، ولغاتهم وآرائهم ومواضع مساكنهم وما بانت به كل أمة من غيرها"، التنبيه والاشراف، ص ۸۴.

(۹) "والفرس فرق كثيرة، فمنهم الديلم، وهم سكان الجبال، و منهم الجبل و هم يسكنون الوطاة التي لجبال الديلم، وأرضهم هي ساحل بحر طبرستان. و منهم الكرد، و منازلهم جبال شهرزور... أبو الفداء، المختصر في أخبار البشر، ۱/ ۸۳.

(۱۰) الأضطخري، مسالك الممالك، ص ۸۳، ابن النديم، الفهرست، ۱/ ۱۳، ياقوت الحموي، معجم البلدان، ۶/ ۴۵۰.

(۱۱) خهريکی لیکولینیه و هیه کم ده رباره ی سه رده می ژبانی شاعیر بابا تاهیر.

(۱۲) تاريخ الأدب في ايران، ۱/ ۱۰۸-۱۰۹، ۱۳۳، پروانه: شاکر مصطفی، التاريخ العربي والمؤرخون، ۲/ ۳۶۲-۳۶۸، زمانی کوردی له سه دهه کانی ناوه راست، ل ۱۱۷.

(۱۳) راحة الصدور وآية السرور، ص ۴۵-۴۶، المعجم في معايير أشعار العجم، ص ۸۰-۸۳، ۱۴۳-۱۴۷.

(۱۴) تاريخ گزیده، ص ۷۲۰-۷۲۱، ۷۲۶، ۷۳۹، ۷۴۶.

(۱۵) أديب گوسی شيعره کانی جولاهه ی لیکداو ته وه، پروانه: نمونه ای از فهلویات قزوین و زنجان در قرن هفتم (تبریز ۱۳۳۴ هـ. ش).

(۱۶) کيله امر و کمدان تا و می را
کونه من و ایرش هالاهه میدا
سنبلانش دول واری همی کرد
نرگسانش جه شیتان ادمی دا

دش به بودند و اشامه رج سر
کونانش بسو در تاو می دا
که چی له دانهی سیتییه مدا بهم شیتویه به:
کيله امر و کمدان تا د میدا
خون من و ایرش هالاهه میدا
سنبلانش دهول بازی همی کرد
نرگسانش جه شیتان نامیددا
واش برده مدد اسامه اج سر
کو مالش بسو در ما و میدا
حن چمن اورش اوری رهئی مار
ورنه حال منش اولای می داد. تاریخ گزیده، ص ۷۳۹-۷۴۰.

(۱۷) صورة الارض، ص ۳۰۷، ۳۱۴.

(۱۸) الباباني، هدية العارفين، ۴/ ۲۴۹.

(۱۹) صورة الارض، ص ۲۳۲، ياقوت الحموي، معجم البلدان، ۴/ ۱۷۷.

(۲۰) نزهة القلوب، ص ۱۱۹.

(۲۱) بروانه: الرافي، التدوين في أخبار قزوین، دار الكتب العلمية (بيروت: ۱۹۸۷)، ۱/ ۳۰۰.

(۲۲) بروانه: ابن الاثير، الكامل، دار الفكر (بيروت: بلا)، ۶/ ۲۱۷، ۵۶۱.

(۲۳) اژ ته دارم چه مهري پنهان راز
ده ترابه جماکی ده کهان راز
چه کونم کونه رسوا بکره کار
چه چشم چشمه واج اوداجه ان راز
با ده بند ايه از دامن بزانه
سرشبی ار کنه اودوشوان راز
له ده ستنوسیتیکی دیدا بهم شیتویه هاتووه:
ازو دارم چه مهري پنهان راز
به نراته جماکی ده کهان راز
نه مر ایوه مزارم و سمه چشم
کدنویسدیکون او زعفران راز. تاریخ گزیده، ص ۷۲۶-۷۲۷.

(۲۴) المعجم في معايير أشعار العجم، ص ۸۰، ۱۴۳، ۱۴۷.

(۲۵) إدوارد براون، تاريخ الأدب في إيران، ۱/ ۱۵۴، ۲/ ۶۷۸-۶۷۷.

(۲۶) خانلری، تاريخ زبان فارسی ۱/ ۲۰۷-۲۰۸.

(۲۷) "بسم الله حضرة الامير الجليل عضد الدولة فناحسرو

۲۰۹، ذکر اخبار اصفهان (لیدن: ۱۹۳۴)، ۱/ ۵۶.

(۳) أحسن التقاسيم، ص، ۲۹۱، ۲۸۳، ۲۶۱، ۲۹۶، ۳۰۵.

(۴) حمدالله مستوفي، نزهة القلوب، ص ۱۳۵.

(۵) لغت فرس، ص ۸۰، ۷۱، ۶۸، ۵۲، ۳۸-۸۲.

(۶) تاريخ زبان فارسی، ۱/ ۲۸۲-۲۹۱، همدروهها لیکولینیه و هیه کم به ناوونیشانی: زمانی کوردی له سه دهه کانی ناوه راست، لیکولینیه و هیه کی میژوویی، گو قاری زانکزی دهوک، پهریه ند (۱۱)، ژماره (۱) (تیلول: ۲۰۰۸).

(۷) "وأعلم أن أكثر بلدان الأعاجم موضوعة على اسم من أنشأها وبنائها، نذكر ذلك في موضعة إن شاء الله تعالى و كلام أهل هذه الأقاليم الثمانية بالعجمية إلا أن منها درية و منها منغلقة و جميعها تسمى الفارسية و اختلافها بين و انعجامها مشكل"، أحسن التقاسيم، ص ۲۱۱.

(۸) "الأمم السبع في سالف الأزمان، ولغاتهم وآرائهم ومواضع مساكنهم وما بانت به كل أمة من غيرها"، التنبيه والاشراف، ص ۸۴.

(۹) "والفرس فرق كثيرة، فمنهم الديلم، وهم سكان الجبال، و منهم الجبل و هم يسكنون الوطاة التي لجبال الديلم، وأرضهم هي ساحل بحر طبرستان. و منهم الكرد، و منازلهم جبال شهرزور... أبو الفداء، المختصر في أخبار البشر، ۱/ ۸۳.

(۱۰) الأضطخري، مسالك الممالك، ص ۸۳، ابن النديم، الفهرست، ۱/ ۱۳، ياقوت الحموي، معجم البلدان، ۶/ ۴۵۰.

(۱۱) خهريکی لیکولینیه و هیه کم ده رباره ی سه رده می ژبانی شاعیر بابا تاهیر.

(۱۲) تاريخ الأدب في ايران، ۱/ ۱۰۸-۱۰۹، ۱۳۳، پروانه: شاکر مصطفی، التاريخ العربي والمؤرخون، ۲/ ۳۶۲-۳۶۸، زمانی کوردی له سه دهه کانی ناوه راست، ل ۱۱۷.

(۱۳) راحة الصدور وآية السرور، ص ۴۵-۴۶، المعجم في معايير أشعار العجم، ص ۸۰-۸۳، ۱۴۳-۱۴۷.

(۱۴) تاريخ گزیده، ص ۷۲۰-۷۲۱، ۷۲۶، ۷۳۹، ۷۴۶.

(۱۵) أديب گوسی شيعره کانی جولاهه ی لیکداو ته وه، پروانه: نمونه ای از فهلویات قزوین و زنجان در قرن هفتم (تبریز ۱۳۳۴ هـ. ش).

(۱۶) کيله امر و کمدان تا و می را
کونه من و ایرش هالاهه میدا
سنبلانش دول واری همی کرد
نرگسانش جه شیتان ادمی دا

- المسعودي، ابو الحسن علي بن الحسين بن علي (ت ٣٤٦هـ/٩٥٧م).
 - التنبيه والاشراف، مكتبة خياط (بيروت: ١٩٦٥).
 - ابن النديم، ابو الفرج محمد بن اسحق النديم (ت ٣٨٣هـ/٩٩٣م).
 - الفهرست، دار المعرفة (بيروت: ١٩٧٨).
 - ياقوت الحموي، ياقوت بن عبدالله الرومي (ت ٦٢٦هـ/١٢٢٩م).
 - معجم البلدان، دار احياء التراث العربي (بيروت: (د.ت)).

دوهم: به زمانی فارسی:

- أسدي طوسی (سهدهی ٥/ک/١١ز).
 - لغت فرس، بکوشش محمد دبیر ساقی، انتشارات کتابخانه طهوری، (تهران: ١٣٣٦هـ.ش).
 - پرویز ناتل خانلری، تاریخ زبان فارسی، جلد اول، چاپ پنجم (تهران: ١٣٩١هـ.ش).
 - حمدالله مستوفی قزوینی (ت ٧٥٠هـ/١٣٤٩م).
 - تاریخ گزیده، باهتمام عبدالحسین نوائی، مؤسسه انتشارات امیرکبیر (تهران: ١٣٨١هـ.ش).
 - خوافی: فصیح احمد جلال الدین محمد بن نصیر الدین یحیی (ت ٨٤٩هـ/١٤٤٥م).
 - مجمل فصیحی، بتصحیح وتحشیه محمود فرخ، کتابفروشی باستان (مشهد: ١٣٣٩هـ.ش).
 - شمس قیس رازی، شمس الدین محمد (ت بعد ٦٢٨هـ/١٢٣١م).
 - المعجم فی معاییر اشعار العجم، بسعی واهتمام إدوارد براون، المطبعة الكاثوليكیة (بيروت ١٩٠٩).

سپیهم: به زمانی کوردی:

- محمهد ثمین هورامانی.
 - رده‌نامه‌ی‌تی زمانه‌ک‌ت بناسه، ده‌زگای ناراس (هولیتیر: ٢٠٠٥).

بعده من الجيش سنة أربع وأربعين وثلثمائة-٩٥٥م- في منصرفة مظفرا من فتح اصفهان وأحضر من قرأ له في الآثار من الكتابة وقرأة علي بن السري الكردی ومار سعید المؤید الكازرونی، حاج میرزا حسن فسائی، فارسنامه ناصری، تعلیقات آقای عبدالله عقیلی، ص ٢١٧٥-٢١٧٨، برای به‌ریزم د. موسا محمهد خدر به‌سپاسه‌وه له هه‌بوونی ئەم ده‌قه ناگاداری کردمه‌وه و بو‌ی ناردم.

- (٢٨) تاریخ گزیده، ص ٧٧٦.
 (٢٩) خوافی، مجمل فصیحی، ٢/ ٥٠٢.
 (٣٠) پروانه پیشه‌کیه‌کی محمهد ثیقبال، وهرگیتراوی عهره‌بی (القاهرة: ١٩٦٠)، ص ٢٢.
 (٣١) راحة الصدور، ص ٤٥-٤٦، ٤٦٠.
 (٣٢) تاریخ الأدب فی ایران، ١/ ١٥٤.
 (٣٣) هه‌مان سه‌چاوه، وهرگیتراوی عهره‌بی، ص ١١.
 (٣٤) رده‌نامه‌ی‌تی زمانه‌ک‌ت بناسه، ل ١٦٦-١٨.
 (٣٥) الثعالبی، بتیمة الدهر فی محاسن أهل العصر، ١٠٦-١٠٧/٣.
 (٣٦) معجم البلدان/١-١١٧-١١٨.

سدرچاوه‌کان:

- یه‌که‌م: به زمانی عهره‌بی:

- إدوارد براون، تاریخ الأدب فی ایران منذ اقدم العصور حتی عصر الفردوسی، الترجمة للعربیة (الکویت ١٩٨٤)، تاریخ الأدب فی ایران من الفردوسی الی السعدي، ترجمة د. ابراهیم امین الشواربی، مكتبة الثقافة الدينية (القاهرة ٢٠٠٤).
 - الأصطخري، ابراهیم بن محمد الفارسی (ت بعد ٣٤٠هـ/٩٥١م).
 - المسالك والمالك (القاهرة: ١٩٦١).
 - البابانی، إسماعیل باشا البغدادي، هدية العارفين في أسماء المؤلفين وآثار المصنفين، دار الفكر (بيروت: ١٩٩٠).
 - الراوندي، محمد بن علي بن سليمان (ت بعد ٦٠٣هـ/١٢٠٥م).
 - راحة الصدور وآية السرور، بسعی و تصحیح محمد إقبال، ط ٢ (تهران: ١٣٦٣هـ.ش) (وهرگیتراوی عهره‌بی).
 - أبوالفداء، الملك المؤید اسماعیل بن علي (ت ٧٣٢هـ/١٣٣٢م).
 - المختصر فی أخبار البشر (تاریخ ابوالفداء)، دارالکتب العلمیة (بيروت: ١٩٩٧).